

[Wilhelm.]

er en forringelse i forhold til det forslag, der blev fremsat i marts. Hun talte om sikring mod uhensigtsmæssige moderniseringer. Det har jeg været inde på, der er ingen sikring imod uhensigtsmæssige moderniseringer, især ikke inden for 25 kr.s grænsen, hvor ejeren kan gøre lige, hvad han ønsker. Der er først mulighed for at gribe ind senere ved de yderligere forhøjelser, og selv i så fald har vi jo set, hvad kommunernes myndigheder på det felt er blevet brugt til hidtil.

Jeg vil godt sige til det radikale venstres ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, når han taler om, hvorvidt der er motiv eller ikke er motiv til for ejerne at sælge på andelsbasis: det er ikke os, der har startet diskussionen om motiv. Det er hr. Niels Helveg Petersens parti og de andre forligspartier, der har begrundet ågertillæggets nødvendighed med, at der skulle være et motiv, og som nu igen – hr. Niels Helveg Petersen behøver bare at læse bemærkningerne til ændringsforslag nr. 15, hans egne bemærkninger som medforslagsstiller – udtrykkelig begrundet, at man forhøjer ågertillægget i forhold til, hvad boligministerens forslag fra marts indebar, fra 15 til 20 pct., med, at ellers var der ikke rigtig noget motiv. Derfor falder hele hr. Niels Helveg Petersens argumentation heroppefra for et øjeblik siden, at der er jo et helt andet motiv, der er jo tilbudspligten til jorden. Hvis man tog hr. Niels Helveg Petersen på ordet – eller hvis han tog sig selv på ordet, hvilket jo ville være interessant for en gangs skyld – så ville man kunne bruge den til at sige: så behøver vi slet ikke noget ågertillæg.

Det er en argumentation, vi har taget op, fordi I andre er begyndt at snakke om, hvilket motiv ejerne skal have for overhovedet at ville tilbyde på andelsbasis. Vi har påvist – og det tror jeg ikke, man kan bestride – at så længe den almindelige markedsmekanisme endnu er gældende på dette område, som den jo er, så er der, hvis man endelig vil snakke motiv her, intet, der kan konkurrere med ejerlejlighedsudstyknings – ikke andet end andelsvertagelser, der er lige så dyre for lejerne. Derfor er der kun en anden vej at gå, nemlig at sikre, at ejerne ikke har en begrundet forventning om huslejestigninger. Så har de et godt motiv til at lade lejerne overtage ejendommen på andelsbasis.

Hr. Niels Helveg Petersen nævnte som en af

forbedringerne løvsørereglerne. Det er en lille ting, vi har ikke haft tid til at komme ind på den hidtil, heller ikke i mindretalsudtalelsen i betænkningen, men jeg vil godt understrege her, for det vil komme til at vise sig i praksis, at disse løvsøreregler er ikke en forbedring. Det er et tveægget sværd, fordi de samtidig betyder, at nu kan en sælger betinge sig, at løvsøret følger med, ganske vist med begrænsede beløb, men efter hidtidig lovgivning har ingen sælger af en andelslejlighed kunnet betinge sig, at løvsøret gik med i sådan en overtagelse. Der er nu en slags grænse for, hvilken ågerpris man kan forlange for løvsøret, men der er samtidig lovhjemmel for at betinge sig, at løvsøret handles sammen med andelen. Det har der ikke været før, og derfor er det ikke en entydig forbedring, men et tveægget sværd, man har lavet dér.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, og fru Winnie Russell også, at da der var kritik både fra venstre og højre, så lå man jo nok nogenlunde rigtigt, det gav et fingerpeg om, at man var på den rette vej. Jeg kunne citere spalte op og spalte ned, hvor man sagde det samme sidste år på denne tid, da man vedtog miniboligforliget, at da det blev kritiseret fra højre og venstre, så var det jo nok den rigtige løsning, man havde fundet. Nu har man i mellemtiden måttet erkende, at det var det altså ikke, og at kritikken fra den ene side i hvert fald har vist sig berettiget. Det har man været nødt til at tage lidt bestik af. Det er dårligt at komme med den dér én gang til, at når der bare er kritik fra højre og venstre, så har man nok fundet den rigtige middelvej. Men selvfølgelig, hvis socialdemokratiets opfattelse af sin egen rolle er den, som fru Winnie Russell gav udtryk for, at man skal lovgive for hele befolkningen, altså 50 pct. for grundejerne og 50 pct. for lejerne, og derfor skal man måske ikke udstykke alle lejlighederne, men sådan cirka halvdelen af dem for at imødekomme alle velbegrundede interesser – for det var jo det, fru Winnie Russell sagde – så er det da nok rigtigt, at man har fået lagt sig godt midt imellem, ikke til venstre for midten, men til midten for venstre.

Boligministeren var inde på, at initiativet fra de fire partier kom i sidste øjeblik. Det er sådan set blevet besvaret. Jeg skal kun yderligere tilføje, at socialdemokratiet og regeringen har ikke kunnet være overvældende om siden første behandling, at der forelå den mulighed, og ikke bare ud fra vores forskellige bemærkninger